

אהבת תורה

נספחים

יחידה זו מכילה

- דף מיומנו של הרב – "אהבת תורה"
- 6 כרטיסי משימה
- סיפורים מפי המשפחה (א, ב, ג, ד, ה)
- מחוון לכתיבת מכתב רשמי לכרטיס משימה מס' 4, 6
- מאגר תכונות אופי לכרטיס מס' 7
- דף מעקב לתלמיד

סיפור א

במסגרת תפקידו כרב הראשי לצה"ל שהה הרב גורן, שעות ארוכות בדרכים, במכוניתו, בנסיעות לכל קצווי הארץ בעתות מלחמה ובעתות שלום. את הנסיעות הארוכות היה הרב מנצל ללימוד תורה.

הרב התקין לעצמו מנורת לילה קטנה בתוך הרכב ומעל החלון האחורי עמד סט קטן של ש"ס בבלי. תא המטען של האוטו כלל מיני ספריה תורנית עם ש"ס ירושלמי, רמב"ם, ושולחן ערוך וכל רגע חופשי נוצל ללימוד.

הרב אריה שלום, נהגו של הרב בתקופת מלחמת ששת הימים ולאחריה

סיפור ב

"טביעת ידו של הרב בהתהוותה של מדינת ישראל התבטאה בתחומים רבים. היו לו תכניות, חזון, אמונה בדרך ובצדקתה, עוז רוח, התמדה ומנהיגות. כריזמה, חוכמה, רוחב אופקים, העזה ובקיאות בתורה..." דברים רבים, שנראים לנו היום מובנים מאליהם, כלל לא היו קיימים לפני הרב גורן, כמו למשל, העובדה שאנשים דתיים יכולים לשרת בצה"ל תוך כדי קיום תורה ומצוות.

הרב שאף לכך שצה"ל יהיה "הצבא של כולם". צבא שכולם יוכלו לשרת בו, דתיים וחילונים. הוא דאג לכך שהמטבחים בכל בסיסי צה"ל יהיו כשרים, שישמרו ויקיימו שבתות וחגים, וכד'. הרב עיגן זאת בפקודת מטכ"ל!

כשביקר בבסיס צנחנים וראה שהמטבח אינו כשר, פנה לאריק שרון, מפקד הבסיס, וביקש ממנו להכשיר את המטבח. אריק שרון טען שאין בכך צורך כיוון שאין בבסיס זה צנחנים דתיים. ענה הרב: "מעכשיו יש לך צנחן דתי" והחליט לעבור קורס צניחה. ואכן, בגילו המבוגר יחסית, עבר הרב קורס צניחה. לקראת סיום הצניחה האחרונה הריעו לו כל חיילי גדוד הצנחנים קריאות עידוד. המטבח הוכשר וכך מטבחים בבסיסים נוספים, וכן נרקמה ידידות גדולה וארוכת שנים בין הרב לבין אריאל שרון.

הרב נהג לאמר שמימי בר כוכבא ועד להקמת מדינת ישראל לא היה לעם ישראל צבא משלו, לכן, בהיעדר מסורת של פסיקה, הוא ראה חשיבות רבה בקביעת ופסיקת הלכות בצבא, פעל לכך במשך שנים ויצר "שולחן ערוך להלכות צבא".

הבן עו"ד אברהם -רמי גורן. הבת ד"ר דרורית תמרי, פסיכולוגית

סיפור ג

ביתנו היה בית של תורה. שולחנו של אבא בחדר העבודה שלו, היה תמיד עמוס בערימות של ספרי קודש פתוחים, זה על גבי זה, בהם נהג לעיין, ללמוד, להכין הרצאות ושעורים ולכתוב פסקים ומאמרים. אבא אהב את לימוד התורה והקפיד על לימוד המכסה היומית שקבע לעצמו באופן יומיומי. גם אם היה חוזר הביתה בשעות הקטנות של הלילה היה מתיישב ליד השולחן ומשלים את תלמודו.

שכונה שלמה חשוכה, רק בחלון אחד דולק האור, חלון חדרו של אבא. אבא היה נהנה במיוחד לדבר דברי תורה עם חבריו הרבנים, תלמידי חכמים גדולים וידועים, שרבים מהם נהגו לפקוד את ביתנו. השיחות ביניהם היו מלאות קדושה, מלאות התלהבות, וגדושות באהבת התורה. פעמים רבות הטונים הגבוהים נשמעו למרחוק.

זכור לי, כי פעמים הייתי בדרכי הביתה ומרחוק הייתי שומעת את "הצעקות" של אבא מדבר בטלפון דברי תורה עם מי מחבריו. נהגתי להשתעשע בניחושים, על סמך רמזים שונים (יידיש או עברית, גוף ראשון או שלישי, הנושא הנדון, ועוד) מיהו בן שיחו של אבא הפעם.

הבת, ד"ר דרורית תמרי, פסיכולוגית

סיפור ד

בכל ערב פסח נהג אבא לעשות "סיום" בבית לאמא ולי, בהיותנו בכורות (כן, הבנות גם הן היו שותפות בנס), עם הרמת כוסית "לחיים" ועוגיות שהיו לא חמץ ולא מצה... עם השנים הצטרפו ל"אירוע" חתן שאף הוא בכור ואחר כך נכדות ונכד בכורים.

המנהג היפה המשיך גם שמשפחתי התגוררה במסגרת שליחות מספר שנים בארה"ב (ואחר כך גם משפחותיהם של אחותי ואחי). בכל ערב פסח, בשעת בוקר מוקדמת, התכוננו והמתנו בכיליון עיניים, עם המסכת הרלבנטית, ה"משקה" והעוגיות הפסחיות ותוך ספירת הבדלי השעות בין הארץ לנוי יורק, לשיחת הטלפון מאבא – סבא: (היה זה בימים שלא חלמו עדיין על סקייפ, פלאפונים או אפילו מחשבים).

כשהגיע הצלצול המיוחל שמענו את סבא עושה "סיום" בתל אביב, כשאימא (הבכורה!) לצדו ויתר בני המשפחה הנספחים לחגיגה, ואני ובתי הבכורה עינת מקשיבות דרך הטלפון בביתנו בניו יורק, וחוזרות יחד עם אבא על הקטעים האחרונים:

"הדרן עלך מסכת... והדרן עלן...יהי רצון מלפניך...חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא...מודים אנחנו לפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות שאנו משכימים והם משכימים אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים...ויהי רצון מלפניך...ותתקיים בי בהלכך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך...ה' עוז לעמו ייתן ה' יברך את עמו בשלום."

ובברכות אלה, בשמחה וביחד - למרות המרחק הגיאוגרפי - ולאחר ברכתו של אבא לחג כשר ושמח, היינו כולנו בכל מקום שבו היינו מוכנים לקבל את החג כהלכתו.

הבת, תחיה שפירא, שופטת

סיפור ה

אצל סבא וסבתא היה מנהג ללמוד פרקי אבות סביב שולחן שבת
לאחר ארוחת שבת בצהרים. עם סיום הארוחה, לאחר הקינוח, נשלחו
הילדים להביא סידורים שחולקו לכל הסועדים. סבא התחיל ב"כל
ישראל יש להם חלק לעולם הבא" בניגון הייחודי שלו וחילק את
המשניות לקריאה לכל משתתף, מהגדול ועד הילדים הקטנים שרק
למדו לקרוא. הוריי אימצו את המנהג הזה ובזכותו אנו יודעים את רוב
המשניות בפרקי אבות בעל פה...עד היום, למיטב ידיעתי, רוב בני
המשפחה אימצו את המנהג לקרוא פרקי אבות בשבתות בין שבין
פסח לראש השנה.

מחווון לכתובת מכתב רשמי

תאריך עברי _____ לועזי _____

שם המוען: _____

כתובת: _____

לכבוד

שם הנמען: _____

תפקידו: _____

כתובתו: _____

א.ב. / ג.ב.

הנדון: _____

משפט פתיחה: _____

גוף המכתב: _____

_____

_____

_____

משפט סיום: _____

בכבוד רב / בתודה מראש / בברכה

מחווון לכתובת ספור

בכתובת ספור מתמקדים בתוכן, מבנה ולשון:

תוכן

בספור תיאור התפתחות של אירועים ומעשים.

הספור מכיל רעיונות מעניינים ומקוריים.

בספור תיאורים רבים על הדמויות, המקום והאירועים.

מבנה

בספור יש פתיחה המרמזת על הדמויות והעלילה.

בספור יש הסתבכות (בעיה) חברתית או אישית.

בספור יש תפנית / הפתעה.

הספור מקושר ברצף אירועים ומשפטי קישור.

הספור מסתיים בדרך כלל בהתרה (פתרון).

לשון

אוצר מילים עשיר ומשלב ביטויים ופתגמים.

שימוש במילות הפתעה, ובמילים מתארות.

יש הקפדה על פיסוק וכתוב נכון.

מאגר תכונות אופי

ישר/יושרה	כושר מנהיגות
סקרנות	תושייה רבה
נאמנות	כושר הדרכה והקנייה
לויאליות	כושר חשיבה
יצירתיות	רציני
אסרטיביות	סדר וניקיון
נמרצות	יוזמה
כושר ספיגה- עמידות.	שקט
חברותי	משמעת עצמית
תרבותי	אחריות
מקובלות	חריצות
גישה מקדמת	דייקנות/יסודיות
אחריות חברתית	שקדנות
רוח התנדבות	רמה אישית
סיוע לזולת	הגינות
סבלנות/סובלנות	מסירות
יחסי אנוש מעולים	מהימנות

אהבת תורה

דף מעקב תלמיד: _____

נושא	מס' כרטיסייה	בוצע